

जन्मदिनमा बटुकलाई न्यानो कपडा

बित्तमोड़, पुस १०। पश्चिमी संस्कृतीको सबैलाई आगह गरिन् ।

आमा खगमाया शिवाकोटी, श्रीमान् भानुप्रसाद शिवाकोटी, छोरा आयुस शिवाकोटी सहित अर्जन्धारा जलेश्वरधाममा पाँगोको उनले अर्जन्धारा अलेश्वरधाममा पूर्णे गरिन् ।

पर्वीय संस्कृत अन्तर्गत अष्टवीरज्ञीविको पूजा गरेर धार्मिकविधि अनुसार मनाउन्पर्ने जन्मदिन तारे होटलमा पार्टी गरेर तडकभडकसहित हाँचिलो तरिकाले मनाउन थालिएको छ । यसो गर्दा पूर्णीय संस्कार संस्कृतिरु लेपेन्सुख अवस्थामा पुरोग क्षम् भने जन्मदिन विकीर्तफ उन्मुख भएको छ ।

शास्त्र हराए संस्कार हराउँछ, संस्कार हराए संस्कृत हराउँछ, संस्कृत हराए पहिचान हराउँछ, पहिचान हराए हामी हराउँछ भने सुन्तु शाश्वतका सत्तवचनलाई आत्मसात गर्दै भाषा बित्तमोड़-१ अन्तर्थ सदन टोलको लीला शिवाकोटीले आफ्नो जन्मदिन मन्दिरमा संस्कृत वेदविद्यापीठमा भाषा, इलाम, पाँचखाल, ताप्सेन्जु, भोजपुर, खोटाङ, काठमाडौं ४० जना बटुकलहरु रुपी, चण्डी, वेद, व्याकरण, कर्मकाण्डलगायत अथवयन गर्दै आइरहेका छन् ।

आफ्नो जन्मदिनलाई सकारात्मक तथा सुजनशिल रुपमा मनाउने उद्देश्यले उनले अर्जन्धारा संस्कृत वेदविद्यापीठमा आवासीय रुपमा रहेका ४० जना बटुकलाई न्यानो कपडा ट्रायाकसुट प्रदान गरेर जन्मदिन मनाएकी हुन् । जन्मदिनमा खर्च गर्ने रकम कटौती गरी बटुकलाई सहयोग गर्न पाउँदा आफु अत्यन्तै खुशी भएको बताउँदै उनले जन्मदिन मनाउने नाममा गरिने फैजल खर्चलाई सामाजिक कार्यमा खर्च गर्न ।

गालू अत्यस्थामा रहेको प्रसाद विक्रीमा

बित्तमोड़को मुद्रमा रहेको हस्तानमा कम्प्लेक्सको दोस्रो तलामा चालू अत्यस्थामा रहेको लेडिज फैन्टी कपडा प्रसाद तु-विक्रीमा ।
सम्पर्क: ९८०९८५०९३, ९८४८७९८०३, ९८०९५५००

SUZUKI

जग्गा वाहियो

बित्तमोड़ बजार क्षेत्रभित्र कम्तीमा १० धूर जग्गा व्यवसाय गर्ने मिल्ने स्थानमा तु-आवश्यकता परेको हुँदा इच्छुक जग्गाधानीले सिधा सप्तक गर्नुहोला । दलालले काट्न नगरिदिनहुनुहोला ।
मो. ९८१३२९७६९

बस्तीलाई सोही ठाउँमा स्थापित गरेको थियो । दमक नगरालाकास्थित बडा नं. अका विभिन्न स्थानमा बिगत लामो समयदेखि बसोबास गरिरहेका सुकृत्यासीहरुलाई बसोबास स्थल खाली गर्नका लागि दिइएको आदेशप्रति आफ्नो पार्टीको गमीर ध्यानाकरण भएको भन्नै जनतामारा काम नगरन विज्ञापि मार्फत चेतावनी समेत दिइएको छ ।

पुस १६बाट ...

चरणमा एक सय वेड मात्र सञ्चालनमा ल्याइने अस्पतालका सञ्चालक दुर्गा प्रसादले बताए । उनले भने- 'यो अस्पतालले अब अन्तर्राष्ट्रियस्तरको सेवा दिन्छ । अस्पतालमा जडान गरिएका सबै उपकरण अत्याधिक छन् ।'

अस्पताल सञ्चालक प्रसादले अस्पतालमा भित्रालाईको उपकरणले क्यान्सरका विरामीलाई एक मिनेटमा रेडेंसिन दिलाउने भएको छ । यो अफर पुस १२ गर्ने एक दिनका लागि मात्र देशभरका सबै ३५ वटा डिलरबाट लागू हुनेछ ।

नेपालमा सुन्दरी गाडीको सबैलाई दूलो 'प्रोडक्ट रेज' रहेको छ । हाल नेपालमा सीजी मोटोकर्पले सुजुकीको अल्टो, एसेसो, सेलरियो, वागन आर, इनिंग, स्विफ्ट, बजेगो, डिजायर, सियाज, भिटारा ब्रेजा, एसकस, झटिगा, एक्साल्ड, इको भ्यान, इको कार्गो र सुपर व्यारी गरी १६ वटा मोडलको विक्री गर्दै आएको छ ।

सुकृत्यासी ...

सुकृत्यासीलाई रहेको छ रहेको हो । हाल नेपालमा सीजी मोटोकर्पले सुजुकीको अल्टो, एसेसो, सेलरियो, वागन आर, इनिंग, स्विफ्ट, बजेगो, डिजायर, सियाज, भिटारा ब्रेजा, एसकस, झटिगा, एक्साल्ड, इको भ्यान, इको कार्गो र सुपर व्यारी गरी १६ वटा मोडलको विक्री गर्दै आएको छ ।

नेपालमा सुन्दरी गाडीको सबैलाई दूलो 'प्रोडक्ट रेज' रहेको छ । हाल नेपालमा सीजी मोटोकर्पले सुजुकीको अल्टो, एसेसो, सेलरियो, वागन आर, इनिंग, स्विफ्ट, बजेगो, डिजायर, सियाज, भिटारा ब्रेजा, एसकस, झटिगा, एक्साल्ड, इको भ्यान, इको कार्गो र सुपर व्यारी गरी १६ वटा मोडलको विक्री गर्दै आएको छ ।

हादिक बधाई तथा थुमकामना

अध्यक्ष : गोविन्दप्रसाद पौडेयाल

यस भाषा उद्योग वाणिज्य संघ शाखा बुद्धशास्त्रिका निर्वाचित अध्यक्ष श्री गोविन्दप्रसाद पौडेयालज्जाई नेपाली काग्रेस भाषाको मातहतमा रहेगे गरी उद्योग, वाणिज्य तथा आर्थिक विभागको सह-संयोजक जस्तो गरिमायम पदमा चयन गरेकोमा पार्टी प्रति तारिक त्वरित व्यक्तिगत गर्दै आएको छ । उहाँ साथै चौको इको कार्गो र भास्तुमा रहेको गरिमायम पदमा चयन गर्दै आएको छ । उहाँ साथै चौको इको कार्गो र भास्तुमा रहेको गरिमायम पदमा चयन गर्दै आएको छ ।

सदूच चारापाईँ: अध्यक्ष

एम. भग्ना उद्योग वाणिज्य संघ शासा बुद्धशास्त्रिका विक्रीमा

घर माडामा

सैनिकोडिविष्ट गोलधारा बस स्टेण्डको अगोजिटमा १६०० स्क्वायर फिटको हल पार्टिसन तारेको र पहिलो तलाको सटरहरु भाडामा रहेको हुँदा इच्छुक व्यक्तिले तु-सम्पर्क गर्नुहोला ।

सम्पर्क: ९८४४३४४४४४, ९८२४०९७१७१

नोट: बैंक व्यवसाय संघ-संस्था तथा रेस्टरेन्टहरूको लागि प्रसाद-सुविधासहित ।

सूचना ! सूचना !! सूचना !!!

प्रकाशित मिति: २०७६/०९/११
यस मेरी आँखा अस्पतालको परिसरभित्र भारू सही काउन्टर सञ्चालन गर्न इच्छुक व्यक्ति अथवा फर्मले नेपाल राष्ट्र बैंको इजाजत-पत्र तथा अन्य आवश्यक कागजजातसाथ यस अस्पतालको प्रशान्त शाखामा यो सूचना प्रकाशित मिति ले ५ दिनभित्र सम्पर्क गर्नुहोस अनुरोध गर्दैछ ।

मेरी आँखा अस्पताल

वित्तमोड़ न.पा.३, सैनिकोड (भाषा, नेपाल)

फोन नं. : ०२३-४९१९९३, ५४१९९३, ५४०५५०। ईमेल: mecc@ntc.net.np

सञ्जीवनी अस्पतालमा विशेष डाक्टरहरूको सेवा

डा. सीपी यादव वरिष्ठ मुद्र रोग विशेषज्ञ अब २४ सै घण्टा

डा. खुरुख अग्रवाल MBBS, MS वरिष्ठ तथा प्रसिद्ध रोग विशेषज्ञ

ईनिकोड सेवा: - हाडजोनी तथा नशा रोग विशेषज्ञ

- द्वाला तथा यौन रोग सेवा

- फिजिसियन (मध्यमेह, प्रेसर, पेट, द्वाली तथा थाइराइड) सेवा

- नाक, कान, घाँसी रोग सेवा

- भिट्यो एक्स-रोग सेवा

नोट: आपाडी सेवा, विवाह १२ बजेदेखि बैलुक ५ बजेसम्म ।

२४ सै घण्टा इमरजेंसी सेवा

सञ्जीवनी अस्पताल प्रालि

वित्तमोड़-१, भाषा (०२३-५४८२६०)

प्रकाशित मिति: २०७६/०९/११

■ प्रकाशित मिति: २०७६/०९/११

सामाजिक सन्तुलन नियोगीयोस्

रामचन्द्र उप्रेती

पछिल्लो तथ्यांकले देशमा छोरीको जन्मदर घट्टै गएको देखाएको छ । केही अस्पतालहरूले उपलब्ध गराएको जन्म सम्बन्धी तथ्यांकले छोरीको जन्मदर घट्टै गएको देखाएपछि महिला अधिकारकर्मी एवम् लैडिक मामिलाका जानकारहरूले यस्तो अवस्थाले वैवाहिक सम्बन्धको सन्तुलन बिग्रिने अवस्था आउने भन्दै चिन्ता व्यक्त गरेका छन् । यद्यपि यो तथ्यांक देशको वास्तविक तथ्यांक होइन, किनकि यो राजधानीका केही प्रस्तुति सेवा दिँदै आएका अस्पतालको मात्र हो तथापि आशंका गर्ने ठाउँ भने भएको छ ।

प्रत्येक दश वर्षमा जनगणना गर्ने परम्परा छ हामीकहाँ । यस हिसाबले अबको दुई वर्षपछि जनसंख्याको वास्तविक चित्र प्रस्तुत हुनेछ । यसअद्य अर्थात् वि.सं. २०६८ सालमा गरिएको जनगणना अनुसार नेपालमा पुरुषभन्दा महिलाको संख्या बढी थियो । तर, त्यही तथ्यांकमा चौध वर्षभन्दा मुनिको संख्या भने छोराको बढी थियो । यसले के संकेत गर्ने भने पहिले नियोजित परिवारको बाध्यकारी नीति थिएन, जसका कारण महिलाको संख्या बढी थियो । पछिल्लो समय नेपाल परिवार नियोजन संघका नाममा गैरसरकारी संस्था गठन भएसँगै नियोजित परिवारको अवधारणा ल्याइयो । जसका कारण सन्तान नियन्त्रित भए । त्यसकै कारण परम्परागत एवम सामाजिक संरचना अनुसार छोरालाई महत्व दिन

थालियो ।
अहिले नेपाली समाज 'दुई सन्तान, ईश्वरको वरदान' भन्ने भनाइलाई मानसिकरूपले कडाइका साथ लागू गरिएको छ । पहिलेको 'सन्तानले डाँडा काँडा ढाक्न' भनाइ रुढीग्रस्त भएको छ । जन्म वा मरण इच्छामा निर्भर दैन, अनि पनि सन्तानलाई उचित शिक्षा, सुविधा र अवसर प्रदान गर्ने मोहका कारण जन्ममा मानिसको 'इच्छा' रहन सक्छ । त्यही इच्छा र भौतिकताको चरम उपभोग गर्ने लालसाले सन्तान नियोजित हुन थालेको सत्य हो । यस्तो अवस्थामा पितृसत्ताको सामाजिक व्यवस्थाका कारण छोराको जन्मप्रति आमाको समेत इच्छा र अग्रसरता रहने कारणले गर्भपतनको विकल्पले छोरीको जन्म प्राप्तिको भावै दो ।

जन्म प्रभावत भएक हा ।
 सन्तान नियोजित हुनुपर्ने र त्यसमा पनि 'द्वौरै' हुनुपर्ने मानसिक, सामाजिक र सांस्कृतिक अवस्थाले महिला-पुरुषबीचको जनसाञ्चयक अन्तर बढाउने निश्चित छ । यसले सामाजिक संरचना असन्तुलित हुनछ र केही दशकपछि विवाह गर्न 'केटी' नै नपाइने अवस्था पनि आउन सक्छ । यो र यस्तो सामाजिक प्रभावका बारेमा आंकलन र अध्ययन अनुसन्धान गर्ने काम राज्यको हो । विषय विज्ञ र सम्बद्ध स्वयम्भूती संस्था तथा अनुसन्धानकर्ताहरूले समाज अध्ययनपछि प्रकट गरेको चिन्ता र चासोले मात्रै समाधान हात लाग्दैन । त्यसका लागि राज्यकै अग्रसरता चाहिन्दै, अग्रसरताका लागि दूरदृष्टि चाहिन्दै, जुन हाम्रा राज्यका सञ्चालकहरूसँग देखिएको छैन । परिवार नियोजन किन र कसका लागि ? गर्भपतन कसरी भइरहेको छ ? के उद्देश्य वा बाध्यताकाबीच भइरहेको छ ? महिला तथा बालबालिका र स्वास्थ्य मन्त्रालय यसप्रति सजग छ-छैन ? खोज्न ढिला भयो कि ? केही पालिका र प्रदेशले द्वोरीको जन्ममा दिने सेवासुविधाले मात्र यस्तो जटिल तथा राष्ट्रिय समस्याको समाधान सम्भव छैन । यसतर्फ सरोकारवाला संस्था र सरकारको ध्यान जानैपर्दै ।

नेपालमा महिलाको अवस्था

सान् निशा आचार्य

मान्यता लप्त नै हँ अझै पनि

छोराको लागि पढेकी बुहारी चाहिने, तर बुहारीले बाहिर काम गर्न जान नपाउने, घरकै चुला-चौका, गाईस्तु र परिवार सम्भालेर बस्नुपर्ने हुन्छ । कहिंकै जागिरको लागि अनुमति दिइए पर्नि घरको सबै कामधन्दा सकेर जागिर खान भ्याउनुपर्ने अवस्था छ । मेशिन सरह काम गराउनु पर्ने धेरैजसो सासुहरूको मान्यता रहेको हाम्रो समाजमा महिलाले नै महिलाहरूको अवस्था र समस्या बुझिदिनैन् । किनकि पहिले ती सासुहरू बुहारी हुँदा त्यसरी नै काम गर्नुपरेको हुन्थ्यो रे । त्यही काम बुहारीले गर्नुपर्ने भन्ने सासुहरूको मान्यता छ । एकआपसमा कुरा लाउने, भगडा बनाउने त धेरै महिलाहरूको दैनिक क्रियाकलाप नै हुन जान्छ जसले गर्दा करिपय निर्दोष महिलाहरू यसको शिकार हुन पुछ्न् ।

जब कुनै महिला घर छोड़ेर बाहिर नोकरीको लागि
पुछे त्यँहा उसको क्षमतालाई भन्दा पनि शारीरिक
बनावटलाई हेरिन्छ र उसको बाध्यतालाई हात पारिन्छ ।
पटक-पटक उसले त्यहाँ हिंसा सहनुपर्छ । तर, त्यसको
प्रतिकार गर्न पाइन्न । आफ्नो र परिवारको इज्जतको लागि
जे पनि सहनुपर्ने बाध्यता जो हुन्छ उसलाई । केही बोले
जागिर खान जान पाइन्न भन्ने पीर... बल्ल-बल्ल पाएको
छ । फेरि अर्कों काहिले मिल्ला त्यात्ज्वेल परिवारलाई
कसरी सम्हाल्नु भन्ने बाध्यताले चुप रहनुपर्ने समिक्षन्छे ।
कुनै नारीको विवाह हुन्छ अनि उसको श्रीमान्‌ले उसका

साथी तथा अन्य व्यक्तिसँग सानसँग परिचय गराउँछ यी
मेरी श्रीमती अनि यी मेरी साली आधा घरबाली...
साथभाइ खुशी भएर हाँस्छन् । सँगसँगै ती विवाहित
महिलाले आफ्ना साथीसँग परिचय गराउँदै भान्च्न- उहाँ
मेरो श्रीमान् अनि उहाँ चाहिँ मेरो देवर... आधा पात
परमेश्वर । यति सुन्न कसैको हिम्मत हुँदैन । पुरुषत्वको
खोक्रो बोक्रा भिरेका मान्छेको घमण्ड चकनाचुर हुन्छ...
इज्जत माटोमा बिलाउँछ । अब ती महिला समाजमा मुख
देखाइनसक्नुको अवस्थामा पुगिन्छ । सारा समाजको अगाडि
पुरुषले त्यात बोल्दा सामान्य मानिने अनि महिलाले त्याही
कुरा बोल्दा अपराध हुने हाम्रो सोच कहाँसम्पको छ । हामी
आफै सोच्न अनि बुझन सक्छौं । हरेक ठाउँमा महिलालाई
अधि बढाउन खोजिएपा पनि विभिन्न नामका साइलोले
बन्धनमा पारिएको हुन्छ । महिलाले पुरुषसह खुलेर
बोल्सम्प नपाउने हाम्रो समाज कसरी परिवर्तन हुनसकला
? हामी आँफै एकपटक सोचेर हेरौं ।

हामीले महिलालाई धरमा कति स्वतन्त्रता दिएका छौं। बजार जाँदा सोधेर गएको मान्छे आउन १०५मेट मात्र ढिलो हुँदा दुई घण्टाको स्पष्टीकरण दिउपर्यन्त पो हो कि। या नोकरीबाट फकिरी क्रममा कुनै दिन ढिलो भएर कुनै पुरुषले लिपट दिएको घटनालाई लिएर दिनप्रतिदिन बादविवाद भझरहेको पो छ कि। कमसेकम मान्छेको व्यवहार हेरेर र घटनाको वास्तविकतालाई बुझेर मात्र प्रश्न गर्ने पो हो कि!

विवाहपञ्चात दाइजोको निहुँमा दिनप्रतिदिन जल्नुपर्ने
नारी, शारीरिक अवस्था परिवर्तन भएर महिनावारी हुँदा
रोग लागेर अनि असुरक्षित हुनुपर्ने अनि ज्यान गुमाउनुपर्ने

नारी, गरीब, निमुखा, कमजोर र रोगी भएसी बोकसी भनेर हेपिनुपर्ने अनि दुःख पाउने नारी । अझ भनौं दुःख खिने पनि नारी । आखिर कहिलेसम्म होला यस्तो दमन र शोषण सहनुपर्ने ? खुलेर प्रतिकार गर्न खोजे उल्टै नारीलाई नै दोषी देखाएर महान् बन्न खोज्छ समाज । सहनुपर्ने नि नारी अनि दोषी बन्नुपर्ने नि नारी । जबसम्म आफ्नो सोचलाई परिवर्तन गरेर गलतलाई गलत र सहीलाई सही भनेर खुलेर भन्न सकिन महिलाको जीवनस्तर परिवर्तन हुन सक्दैन । नामले मात्र होइन सम्मानले बाँच्च दिनुपर्छ । आफूले बोलेर मात्र होइन व्यवहारमा परिवर्तन ल्याउनुपर्छ । घर बाहिर जनसभामा गएर जाति नारी स्वतन्त्रता र महिलाअधिकारको कुरा गरे पनि जब व्यवहार परिवर्तन गरेर घरका नारीको सम्मान गरिन्न तबसम्म त्यो फोस्टो भाषणको केही औचित्य रहन । आफ्ना चेलिबेटी, दिदीबहिनीलाई अरुले भनेको जाति सहन सकिन्छ त्यति मात्र अरुका बारेमा पनि बोल्ने गरौं । सम्मान गरौं सबैलाई

के फेरक पर्छ र आफ्ना हुन् या पराइ ।
नारी कठपुतली होइन ऊ पनि एउटा पुरुष समह
प्रक्रियाबाट जन्मेकी मान्छे हो । पुरुषको लुगा धोइदिने,
चुलाचौका साम्हाल्ने अनि घरको चारकुनालाई मात्र आफ्नो
संसार मान्नुपर्ने दिन हटेर जाओस । आफूलाई जन्म दिने
आमाको अनुहार हेर्नुहोस् एकपटक अनि सोच्नुहोस्
आफूले महिला भनेर गर्ने व्यवहार, आफ्नी बढीनीलाई
हेर्नुहोस् एकपटक अनि सम्भिनुहोस् आफूले साथीकी
बढीनीलाई गरेको व्यवहार । कतै उसलाई पनि तपाईंको
साथीले गलत पो सोचिरहेको छ कि ? प्रश्न गर्नुहोस्

आफूलाई उत्तर आकॅमा पाउनुहोस् । सकारात्मक बने कोशिस गर्नुहोस् । यदि सकुन्हुन भने अरुलाई नकारात्मक नसोच्चुहोस् । एउटी नारी अप्द्यायारोमा परेकी छे भने मानवताका नाताले भए पनि सहायता गर्नुहोस् । यो नसोच्चुहोस् कि आफ्नो स्वार्थ पूरा गर्नेबाबे । जति यो संसारमा तपाईंको आवश्यकता र अस्तित्व छ नारीको पनि उत्तिकै आवश्यक र अस्तित्व छ । दुबैको उत्तिकै महत्व छ संसार चलाउन । पुरुष भनेर धमण्ड होइन माच्छे बनेर समान सोच्चुहोस् अनि मात्र समृद्ध समाज तथा देश विकासको परिकल्पना सम्भव छ । जबसम्म नारी-पुरुष बराबर भने कुरा व्यवहारमा उत्रिंदैन तबसम्म परिवर्तन असम्भव छ ।

क्षमता अनुसार काम गर्ने दिन आओस् । घर व्यवहारमा बराबर मेहनत गर्नुपरोस् । पुरुषले पाल्नु पर्दैन आफै पालिन सक्छन् महिलाहुर पनि । नारी भएकै कारण खुशीमा अनि होके कुरामा सम्झौता गर्नुपरोस् । अप्द्यारो परेको बेला या रातमा कै जाने क्रममा कुनै पुरुष साथमा छ भने सुरक्षित महशुस गर्न सकियोस् । न कि डराइ-डराई हिँड्युनपरोस् । सबै कुरामा मान्छे भएर समान सहभागिता हुन सकोस् । संसार कहाँबाट कहाँ पुगिसक्यो, तर हामी भने अझै पनि पुरुषबादी खोक्रो अभिमान र अहम् बोकेर हिँडेसी कहिले आउला हामीमा परिवर्तन ? कहिले होला हाम्रो सोचको विकास ? आजको वैज्ञानिक युगमा आएर नि नारी र पुरुषबीचमा भिन्नताको माला भिरेर हिँडने हो भने कहिले पनि हामी सफल हुन सकदैनौं । हाम्रो सोचमै परिवर्तन आए भने समाज परिवर्तन र देश परिवर्तन एउटा दिवासपनामै सीमित रहेनेछ । त्यसैले आजादैखिं प्रण गराँ कि सबै समान छन् कहिंकै भेदभाव या त हेपाहा व्यवहार देखियो भने जे सकिन्छ, जति सकिन्छ प्रतिकार गराँ र परिवर्तनको शुरुवात आफूबाटै गराँ ।

साकेलामा कृषि मेला

मुला प्रवर्षनीमा राजन व्याउदै स्थानीय युवा कृषक गौद्धन राई।

खोटाङ, पुस १०। साकेला गाउँपालिकामा कृषि मेला प्रदर्शनी शुरू भएको छ । परम्परागत कृषि प्रणाली अपासाउंदै आएका कृषकलाई आयुर्विक कृषि पेशाप्रति प्रोत्साहन गर्ने उद्देश्यले गाउँपालिकाको लगानीमा दुईदिने कृषि मेला प्रदर्शनीको आयोजना गरिएको हो ।

गाउँपालिकाको कार्यालय मातिमस्थित मानेभञ्ज्याडमा सञ्चालन गरिएको प्रथम कृषि मेला प्रदर्शनीमा विभिन्न प्रकारका ११ कक्ष राखिएको छ । माछा, मौरी, तरकारीबाली समूह,

खाचानबाली समूह, नगदेवाली समूह, फलफूलबाली समूह, पक्षीजन्य समूह, जेरबाली समूह, पशुबाली समूह र विविदबाली समूहका छुट्टाउँडू कृषि राखिएको कृषि शाखा प्रमुख गोपनीय राईले जानकारी दिए ।

प्रदर्शनीमा गाउँपालिका भरका एक सय ११ कृषकले आ-आपासो द्वारा उपज दर्ता गराएको आयोजकले जानएको छ । समूहगत रूपमा पौरखी कृषक समूह, डाँडाखर्क वहुद्वयीय सरकारी संस्था, दियाम्के कृषि सहकारी संस्था, हलेसी फुड भेराइटज

एण्ड प्रोडक्शन सेन्टर, साकेला नेपाली कागज उद्योग र सरकारी मावि वाली विज्ञान समूह अध्ययन गर्ने विद्यार्थीले समेत छुट्टाउँडू कृषि राखेका छन् । प्रदर्शनीमा सभानका अवसरमा पाँच उत्कृष्ट कृषकलाई नगदसहित पुरस्कार, वाली समूह अन्तर्तात फरक-फरक कृषकलाई नगदसहित सम्मान र सहभागी सबै कृषकलाई नगदसहित प्रांसापवका साथमा सम्मान गरिने प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत रवीन मगरले जानकारी दिए । गाउँपालिकाको लगानीमा पहिलोपटक आयोजना गरिएको प्रदर्शनी अवलोकन गर्नेको भीड लागेको छ ।

कृषि व्यवसायको सम्मान र प्रोत्साहन गर्न गाउँपालिकाको लगानीमा प्रदर्शनी आयोजना गरिएको गाउँपालिका प्रमुख अजुनकुमार खड्काले बताए । 'कृषि पेशाप्रति पछिलो समय युवापुस्तामा वित्ताणा छाउंडै गएको छ' -उनसे भने- 'आगामी दिनमा उनीहरूलाई कृषि पेशाप्रति प्रोत्साहन गर्ने आयुर्विक कृषि प्रणालीको विकास गर्न कृषि मेलाको आयोजना गरिएको हो । अन्तर्वाली थन्यामीलाई आयुर्विक एकले नयाँ बाली लगाउने समय शुरू नभएका यसमा मेता आयोजना गरिएकाले सहभागीको सख्त्या उत्तरेख्य रहेको पाइएको छ । प्रदर्शनीलाई आगामी दिनमा पनि निरन्तरता दिइने गाउँपालिकाले जानएको छ ।

'आमा' सार्वजनिक

पौंच्यार, पुस १०। नेपाली सुगम संगीतमा भर्है आइलाले गाउँपालिका व्यवसायक भएको छ ।

एसएसओजी अफिसियल च्यानलबाट आयोजित राखिएको छ ।

पौंच्यार फाल्नुनदमा जिम्मेदारी देखेको छ ।

असुरक्षित कम्प्युटर प्रणालीले स्थानीय तहको २१ दिनको डेटा नष्ट

भाषा, पुस १०। देशभरिका स्थानीय तहको लेखा प्रणाली सञ्चालन हुने केन्द्रीय सर्वरमा साइबर आक्रमण भएपछि नष्ट भएको २१ दिनको डेटालाई पुनर्संरचना गर्न नसकिएको अधिकारीहरूले बताएका छन्।

महालोगामा नियन्त्रक कार्यालय अन्तर्गत रहेको प्रणालीमा सुरक्षाका नियम राखिएको व्याक्रमप डेटा पनि नष्ट भएको हुन सक्ने उनीहरूले जानकारी दिए। कार्यालयका प्रवक्ता रमेश्प्रसाद शिवाकोटी भन्दून्- 'करिव २१ दिनको डेटा पुनः समाविष्ट गर्न हामीले सबै स्थानीय तहलाई निर्देशन दिएका क्छौं।' घटनावारे हाल प्रहरीको केन्द्रीय अनुसन्धान व्यूरो ('सीआईबी')ले अनुसन्धान गरिरहेको र सबै स्थानीय तहमा उक्त प्रणाली सुन सञ्चालनमा आइसको लियो। उक्त प्रणालीमा गत साता अकस्मात्

देशभरिका सात सय ५३ वटै स्थानीय तहको लेखा प्रणाली आबद्ध रहेको 'सबैव्यासनले ट्रेजरी रेगिस्टरी एप्लिकेशन'मा समस्या देखिएपछि भएडै एक वर्षको डेटा नष्ट भएको ठाणिएको लियो। उक्त प्रणालीमा गत साता अकस्मात्

जंगली हातीले घरमा क्षति

दमक, पुस १०। कापाको कमल गाउँपालिका-५ स्थित गृहश्वरी टोलामा एक जोडी जङ्गली हातीको आक्रमणाट तीन वटा घरमा क्षति पुगेको छ।

बडायख डम्वरहादुर निरौलाको अनुसार हातीको मात्रसित छावा हातीले उपढो मच्छाउँता त्यहाँका विष्णुप्रसाद खनाल, लक्ष्मी खनाल र मोहमद मुस्लिमको घरमा क्षति पुऱ्याइएको छ। हातीको उपढोवाट खनालद्वयको घरमा सामान्य क्षति पुऱ्याइएको लियो भने मोहमदको भने घरको बारा भत्काउनुका साथै धान समेत खाएर क्षति पुऱ्याइएको उनले बताए।

हाती निजकैको रुठुमा माई वृक्षग्रेपण आयोजना क्षेत्रको जङ्गलवाट आएको र रातभरी टोलावासी आतकीत हुनुपरेको बडायख निरौलाले बताए। हातीलाई राति नै प्रहरीसहित स्थानीयको सहयोगवाट जङ्गलतर्फ धपाइएको बताइएको छ।